

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางวิชาการ กับความสามารถในการสอนนั้น ได้มีการศึกษาวิจัยกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่าที่ผู้วิจัยเห็นว่าเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาหมวดภาษาไทยร่วมกับวิชาวิธีสอนภาษาไทยกับผลการฝึกสอนวิชาภาษาไทยของผู้วิจัยนั้น มีดังต่อไปนี้

เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ

เนลสัน บรูคส์¹ (Nelson Brooks) แห่งมหาวิทยาลัยเยล (Yale University) ได้อ้างถึงข้อคิดเห็นของศาสตราจารย์เจอโรม บรูเนอร์ (Jerome Bruner) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาว่า การเรียนรู้มีใช้การสอน แต่การเรียนรู้นี้จะช่วยเพิ่มพูน ขยาย และปรุงแต่งการสอนอีกทอดหนึ่ง คือ ความรู้ของสัมพันธ์กับการสอน ซึ่งหมายความว่า ความรู้ทางวิชาการ กับความสามารถในการสอนมีความสัมพันธ์กัน เช่นเดียวกับที่ พี เกรอร์เรย์² (P. Gurrey) กล่าวไว้ว่า ครูที่มีความรู้ดีย่อมมีความเชื่อมั่นสูง และสามารถศึกษาคนควาเพื่อการสอนที่ดีควย

¹ Nelson Brooks, "The Ideal Preparation fo Foreign Language Teachers," Working Paper 51 (Honolulu : E.W.C., 1970), p. 2.

² P. Gurrey, Education and the Training of Teachers (London : Longmans, Green & Co.,Ltd., 1963), p. 47 - 52.

คิมเมล¹ (Kimmel) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกสอน และความสำเร็จในการฝึกสอน โดยทำการศึกษากับ นักศึกษาฝึกสอนของวิทยาลัยเทคนิคเท็กซัสซึ่งฝึกสอนในระหว่างภาคฤดูร้อน ปี ค.ศ. 1964 จำนวน 185 คน สรุปผลจากการค้นคว้าข้อหนึ่งว่า ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการที่ผ่านมาสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการสอนได้ ซึ่งหมายถึงว่า นักศึกษาที่เรียนได้ผลดีย่อมพบกับความสำเร็จในการฝึกสอน

ใน ค.ศ. 1973 เวลส์² (John A Wells) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา กับความสำเร็จในการฝึกสอน โดยศึกษากับ นักศึกษาคณะครูจำนวน 157 คนที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐเมอร์เรย์ Murray State University ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีความรู้ และความสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี สามารถฝึกสอนได้ดีด้วย แสดงว่าความรู้ภาษาอังกฤษกับการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กัน

เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศเท่าที่ยกมาเป็นตัวอย่างบางฉบับได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศ เช่น ผลการศึกษาของ Kimmel³ สอดคล้องกับผลการศึกษา

¹ Parge Butter Kimmel, "Characteristics of Student Teachers as Correlates of Success in Student Teaching, Dissertation Abstracts 10 : 5765 - 5766, April, 1965.

² John A. Wells, "A Study of Relationship Between Facility in Language Usage and Success in Student Teaching at Murray State University," Dissertation Abstract International - A (October 1973, 34 : 4), p. 1762.

³ Kimmel, เรื่องเดิม.

ของ ละออง การอุษะวานิช¹ ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการเรียนวิชาเอกกับความสำเร็จในการฝึกสอนของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา 2511 พบว่านิสิตที่เรียนได้ผลดีในวิชาเอกย่อมพบกับความสำเร็จในการฝึกสอน มีความเชื่อมั่นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ปริยา พิพัฒนานนท์² ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอน ของนักเรียนฝึกหัดครูส่วนกลาง ปีการศึกษา 2513 ปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรวมของนักศึกษาหญิง มีความสัมพันธ์กับการฝึกสอน แต่ผลสัมฤทธิ์การเรียนรวมของนักศึกษาชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการฝึกสอน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการศึกษาของนักศึกษาหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกสอน แต่ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการศึกษาของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์กับการฝึกสอน

ปี พ.ศ. 2516 มีงานวิจัยอีกฉบับหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับผลการฝึกสอน โดยสุทิน ทายะพิทักษ์³ ได้ทำวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต

¹ละออง การอุษะวานิช, "สภาพการฝึกสอนของนิสิตสาขาประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2511" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512)

²ปริยา พิพัฒนานนท์, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความตั้งใจ ระดับความมุ่งหวัง และความวิตกกังวลในการฝึกสอน กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนของนักเรียนฝึกหัดครูส่วนกลาง" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514)

³สุทิน ทายะพิทักษ์, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้น ป.กศ.สูง ปีการศึกษา 2516 ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516)

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ชั้น ป.กศ.สูง ปีการศึกษา 2516 ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง สรุปได้ว่า ผลการฝึกสอนกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปี พ.ศ. 2518 อรุณ กิ่งจันทร์¹ ได้วิจัยเรื่อง "การฝึกอบรมครูช่วยสอนเด็ก
ชาวเขา วิชาอ่านและเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาตอนต้น" ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการ และความสามารถในการฝึกสอน สรุปได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการ และความสามารถในการ
ฝึกสอนอยู่ในเชิงนิมิต (Positive)
2. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาครูเบื้องต้นและความสามารถ
ในการฝึกสอนอยู่ในเชิงนิมิต (Positive)

และในปี พ.ศ. 2519 บรรณ เลง ทรทรานนท์² ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา หมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ กับผลการฝึกสอน
ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา กับผลการฝึกสอนไม่มีความ
สัมพันธ์กันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ทั้งในปีการศึกษา 2517 และปีการศึกษา 2518

¹อรุณ กิ่งจันทร์, "การฝึกอบรมครูช่วยสอนเด็กชาวเขา วิชาอ่าน และเขียน
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, แผนกวิชาประถม
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518)

²บรรณ เลง ทรทรานนท์, "ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับ
ทางการศึกษา หมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ กับผลการฝึกสอนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519)

2. ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ กับผลการฝึกสอน มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในปีการศึกษา 2517 แต่ในปีการศึกษา 2518 ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษกับผลการฝึกสอนไม่มีความสัมพันธ์กัน

3. ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา ร่วมกับวิชาเอกภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับผลการฝึกสอนในปีการศึกษา 2517 แต่ในปีการศึกษา 2518 ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา ร่วมกับวิชาเอกภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับผลการฝึกสอน

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางวิชาการ กับความสามารถในการสอน ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ยกมาจะเห็นได้ว่า ตัวอย่างประชากร มีทั้ง นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค นักศึกษาคณะมัธยมศึกษา นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงและนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ผลของการวิจัย มีทั้งที่มีความสัมพันธ์กัน และไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างวิชาภาษาไทย กับผลการฝึกสอน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาไทย จึงมีความสนใจใคร่ศึกษาว่า วิชาภาษาไทย วิชาวิธีสอนภาษาไทย กับการฝึกสอนวิชาภาษาไทย จะมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยคาดหมายว่า ผลของการวิจัยคงจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันฝึกหัดครูบางพอสมควร

004649